

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) L(44)

Štev. (Nº) 35

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

12 de septiembre - 12. septembra 1991

Iz govora prof. Tineta Vivoda v Mendozi na proslavi 42. obletnice Društva

Živimo v času, v katerem je božja Previdnost vsakemu izmed nas naklonila, da smo morda v objemu pradedov, dedov in staršev istočasno doživeli tragedijo slovenskega naroda, proslavo osamosvojitve, nastanek SSK in agresijo ter trden in močan odpor slovenskega naroda, kar so Slovenci dokazali danes na mednarodni ravni pred celim svetom.

Od leta 1948, ko se je ustanovilo Društvo Slovencev in ko ste prišli prvi s svojimi družinami sem in potem drugi, ne bi bilo iskreno, če se ne bi (in to bomo storili, ko prideta predsednik vlade dr. Lojze Peterle in škof Pirih) zahvalili argentinskemu narodu in vladi, da je bila Argentina edina dežela, ki je po drugi svetovni vojni sprejela brezpogojno stare in mlade, zdrave in bolne, cele družine. Takoj so Slovenci začeli delovati: tečaji, zbori, izdajali so knjige, slovenski večeri, radijsko oddajo smo imeli že leta 1969, tečaji, osnovnošolski in srednješolski, visokošolski in potem smo dobili slovensko podružnico papeške univerze v Buenos Airesu skupaj z Ukrajinci.

Zedinjena Slovenija je potem res postala skupna centralna organizacija za 12 slovenskih osnovnih šol, z več kot 500 otroki, v šolah poučuje 92 učiteljev, od katerih je 26 rojenih v Sloveniji in 66 rojenih že v Argentini, tečaj za špansko govoreče otroke in vse to brez podpore uradne Slovenije brezplačno do sedaj.

V tej zgodovinski dobi, ko se odloča bodočnost slovenskega naroda, izražam željo, da se še bolj povežemo; željo, da naredimo skupni krog, da naredimo iz te nove slovenske province v Argentini kraj, kjer bodo lahko naši otroci ponosno živeli in začeli pot tiste bikulture, kjer bo slovenski in argentinski življenjski odnos pel slovensko pesem, pisal slovensko črko, govoril slovensko besedo. Mi smo del Slovenije in se čutimo povezane z zamejstvom in z domovino. Današnji čas obuja pluralizem, kar pomeni, da smo vsi odgovorni za vse slovenstvo. Nihče ni tukaj izvzet, pa naj ima sto let in in naj čuti še tako, da je že izvršil svoje delo. Nihče še ni dovršil svojega dela. Vsi se potrebujemo, vsi moramo pomagati. Babica, ko pripoveduje povesti doma: otrok, ko spremlja dedka morda k nedeljski maši ali pa mu bere slovensko, ker mu oči pešajo. Vsak izmed nas lahko nekaj naredi. Poiščite tiste Slovence, ki ne pridejo. Poiščite tisto mladino, ki danes morda ni prišla sem. Ponudite ji pomoč, brezpogojno. Na ta način bomo res lahko rekli, da na odprti dlani nosimo slovensko srce.

Na plebiscitu smo pokazali, da hočemo biti v svoji domovini. Smo bili tudi zato ali prav zato, ker smo bili kristjani, Kristusovi učenci. Nismo imeli mnogo. Nismo imeli cesarjev, kraljev, slavnih plemičev, svoje slovenske oblasti, toda živeli smo pošteno, vztrajno, pogumno. To pa ni vse. Živeli smo vrednote in s temi vrednotami oblikovali svojo skupnost, ki je vedno bolj postajala zavestna slovenska narodna skupnost, in zaznali smo, da je tudi ta slovenska narodna skupnost vrednota. Nekateri so hudi, kadar govorimo, da nismo imeli svojih cesarjev, kraljev, češ, da smo vse to imeli, vse do slavnih prednikov Venetov in podobno. Ti mislijo, da je imeti vse, da je imeti odrešujoča beseda. Pa se motijo. Ali ni prav ta veličina čudež slovenskega naroda, da smo malo imeli, veliko pa bili. To se pravi, bili smo močni, bili pogumni, bili modri, hoteli smo

prav živeti in vedeli smo, kaj je prav. Zato smo ostali, zaradi kvalitete, ne zaradi kvantitete. Zato tudi za vas tukaj in danes ni važna kvantiteta, važna je kvaliteta. Biti moramo. In to je tudi sporočilo danes. Hočemo še naprej biti. Biti močni, pogumni biti. Biti je več kot živeti. Človeka vrednotimo po tem, kar je, ne pa po tem, kar ima.

Kar velja za posameznika, to velja tudi za narode. Čeprav jih tako pogosto merimo le po moči, po bogastvu njihovih držav. Države se tako pogosto postavljajo za gospodarje nad narodi, toda če so narodi močni, je močna država. Če so narodi slabi, država propade, a če so narodi močni, lahko propade država, lahko propade vlada, ne pa narod. Biti suveren je več kot imeti suverenost. Biti močan je več kot imeti moč. Biti kristjan je več kot imeti resnico. Človek, ki se postavlja za gospodarja nad resnico, je končno odstranjen, ker je ne more obvladati in ker jo hoče, postane njegovo merilo moč, moč nad drugimi, sam pa postane šibak, se sesipa, kot se je sesula moč oblasti, ki jo počasi a vztrajno ukinjamo. To se je zgodilo Sloveniji. Za nami je tudi plebiscit, praznik slovenske zgodovine. Vi ste bili del plebiscita. Vsak izmed vas je volil, je rekel hočem, da smo potem doživeli 25. in 26. julij.

Slovenski narod je tudi v blodnjah zadnjih let zamotal svojo zgodovino, zavrgel svoje preroke, ki so mu kazali pot in so mu jo ustvarjali. Porinil je v geto svojo Cerkev, ki ga je formirala, porinil v geto tudi Trubarja in častil Prešerna le z ustnicami. Plebiscit je centralni dogodek slovenske zgodovine. Postavlja nas tako pred odgovorne in zahtevne naloge. Nas kristjane še posebej. Treba ga je sprejeti in živeti. Kako? S tem, da hočemo biti Kristusovi učenci, njegovi sopotniki skozi zgodovino in to ne moremo biti drugače kot Slovenci. Kristus je stopil v zgodovino, v polnost časov. To je bilo določeno za časa cesarja Avgusta. Stopil je v določeni narod kot utelešeni Davidov sin, dedič in dopolnitelj judovskih prerokov, zavezan njihovi postavi. Sprejel je svojo zgodovino in preroke, ničesar ni zavrgel in vendar naredil vse novo. „Prišel sem dopolniti postav, ne razvezati.“ To velja tudi za vsakega izmed nas. Tudi mi Slovenci smo sedaj postavljeni v zgodovino, v polnosti časov, na koncu drugega tisočletja, govorimo že o tretjem. Tudi mi moramo sprejeti svojo zgodovino. Preglejte Plebanusa in njegove kmečke upornike, Finžgarjeve neuklonljive očete, Cankarjeve trpeče matere in vse velike odločitve slovenskih genijev in vendar vse narediti novo, čisto novo za današnji čas. Tukaj smo, da svojo domovino nadaljujemo, da jo dopolnjujemo, ne da jo zanižamo. Po plebiscitu smo se odločili, da hočemo biti, biti suvereni, da hočemo stopiti v Evropo, kot smo tolikokrat ponavljali v zgodovini. Prav zato, ker nam niso puščali biti, smo se uprli. Ne zato, ker bi nas ekonomsko izkoriščali, ampak ker nas niso pustili biti. Spomnimo se skupinskih jezikovnih jeder, ko so želeli ukiniti slovenski jezik.

Biti pa končno seveda vedno pomeni odločiti se za vrednote, za napor, za delo. Zato je tako globok človeški klic „ora et labora“, moli in delaj, ki ga je pred kratkim vrgel v govoru prvi demokratiški minister za kulturo Capuder. Ora et labora, poziv, ki lahko vznemiri samo

Nad. na 2. str.

Mirovna konferenca v Haagu

Evropska skupnost je končno sklicala mirovno konferenco o Jugoslaviji, čeprav se je v začetku pomišljala, kajti vojska med Hrvati in Srbi oz. Jugoslovansko armado se je nadaljevala in je bila končno vsa zahodna Slavonija odrezana od Republike Hrvaške.

Koliko uspeha bo imela ta konferenca, ni jasno. Jelko Kacin, slovenski minister za informacije, je o tem dejal:

„To konferenco vidim le kot poizkus Evropske skupnosti, da dokažejo sebi, Evropi in svetu, da so naredili vse, kar je bilo v njihovi moči; ne pa kot realno pričakovanje rešitve situacije. V principu so se domenili, da bo vsak imel 10 minut, da pove svoje mnenje. Ne morem si misliti, da bi Milošević ali npr. Marković kaj povedala v 10 minutah. Vse jugoslovanske strani bodo prikazale vsaka sebe v najlepši luči; skratka, ne pričakujem ničesar od te konference.“

Česar nismo mogli rešiti v 46 letih skupnega življenja, ne more biti doseženo v treh mesecih moratorija in še manj na konferenci, ki bo trajala največ nekaj dni.“

5. septembra se je sestal predsedstvo Slovenije, da se dogovori o nastopanju na mirovni konferenci. Določilo je Milana Kučana, dr. Janeza Drnovška in zunanjega ministra dr. Dimitrija Rupla, da

predstavljajo tam slovenske interese. Osnovna linija slovenskega stališča bodo vsi dokumenti o osamosvojitvi in predlogi Slovenije o rešitvi jugoslovanskega problema.

Na noben način ta konferenca ne sme ustaviti procesa osamosvojitve ter je tudi popolnoma nesprejemljivo stališče zveznega jugoslovanskega zunanjega ministrstva, da je cilj mirovne konference ohranitev Jugoslavije kot zveze neodvisnih držav.

Na otvoritveni seji konference so vsi člani izdali skupno deklaracijo, v kateri se obvezujejo, da bodo poiskali rešitve, ki naj zadovolje pravične želje vseh prizadetih. Tudi so ustanovili komisijo, ki naj pripravi potek konference in določi naslednji sestanek.

Milan Kučan je v Haagu podčrtal, da ima Slovenija namen doseči svojo popolno neodvisnost od Jugoslavije v bližnjem novembru, ko poteče moratorij, sprejet na Brionih.

Medtem pa so tudi v Makedoniji izvedli plebiscit, ali hočejo postati neodvisna država; po zadnjih podatkih je za to glasovalo dve tretjini volilcev.

Nemški predsednik vlade Kohl pa je čedalje bolj nezadovoljen s srbskim nasiljem in je baje odločen, da na svojo roko in to takoj prizna Slovenijo

Opozicija proti lastninskim zakonom

Po informacijah v Slovincu, 10. septembra

Opozicijske stranke so se zbrale v ponedeljek, 9. septembra, skupaj s predstavniki levičarskih sindikatov, kjer so jasno potrdili, da je po njihovo treba vse zakone o denacionalizaciji, lastninskem preoblikovanju družbene lastnine in o zadrugah zavrniti.

Še vedno so poudarjali stare fraze o ubogih brezpravnih množicah delavcev, nad katerimi naj bi vladala elita lastnikov ali države. Pretakali so krokodilje solze, češ da bodo novi zakoni prinesli še več krivic (komu?). Trdijo, da bi sprejetje teh zakonov prineslo ogromno gospodarsko škodo in da je vse to le poteza vlade, da bi si zagotovila čim več oblasti (červeno ne pove, kako). Seveda pa molčijo o gospodarski škodi, ki jo je Sloveniji prinesla njihova gospodarska oblast, kjer je „ljudstvo“ uspešno vodilo podjetja — oziroma v njihovem imenu partiji, ki hočejo sedaj še dalje sedeti na stolčkih podjetij in se bogatiti. Svobodni (?) sindikati, kot se imenujejo bivši komunistični sindikati, so

v torek pripravili velik protestni shod delavcev, brezposelnih in upokojencev, da so zahtevali zavrnitev zakonov.

Po drugi strani pa je Društvo razlaščenecv v ponedeljek imelo zborovanje v Cankarjevem domu, z namenom, da bi apelirali na poslance, naj sprejmejo zakone o denacionalizaciji. Njih geslo: Ne zahtevamo nič tujega, le svoje hočemo nazaj! Tudi Demos zagovarja zakone ter pravi, da lastnik najbolj ve, kako gospodariti, in tudi delavci, ki bi dobili delnice, bi bili bolj motivirani za odgovorno delo.

Vse se vrti okoli političnih spletk, saj so na sestanku opozicije govorili tudi o nezaupnici vlade. Ali želi torej levica padec vlade in sklic predčasnih volitev in to ravno v času, ki je za Slovenijo v mednarodnem pogledu zelo težavno. Kot je znano, so skušali vreči vlado nekateri, tako z akcijami v Demosu kot javno (afera Drobnič) in je možno, da bi nekateri poslanci Demosa, ki se povezujejo z levico, glasovali proti vladi.

SPOROČILO

Sporočam, da bom kot pooblaščenec ministrstva za zunanje zadeve Republike Slovenije prevzel postopoma tudi posle konzularne službe, najprej tiste, ki zadevajo vprašanja o slovenskem državljanstvu. O zadevah, ki bodo prehajale v mojo pristojnost, in o prostorih uradovanja bodo rojaki sproti obveščani.

Božidar Fink

Zakaj naj Slovenci potrebujemo izobčence?

Odštevajo se še zadnja leta stoletja, ki je videlo vzpon in sesutje dveh ideologij: fašizma in komunizma. Nacifašizem in komunizem sta potrebovala svoje sovražnike, da sta lahko zaživela, se dolga leta ohranila in s svojo ideologijo zaslužnjevala cele narode in države — potrebovala sta Auschwitz, Treblinko, Sibirijo, Goli otok... in imela sta svoje politične emigrante...

Preživela ni nobena od omenjenih tiranij, ki smo ju Slovenci obilno občutili. In čeprav je že dobro leto upravičeno pričakovanje, da bi tudi Slovenija smela zaživeti v „normalni demokraciji“ — v ureditvi, ki apriori izključuje obstoj sovražnikov in politične emigracije, je videti, da smo Slovenci tako dosledni mazohisti, da se ne samo ne moremo privaditi na demokracijo, marveč si trmasto prizadevamo, da bi v teh „demokracijskih“ časih ohranili najbolj mračne legitimacije zadnje od obeh tiranij — komunistične. Še naprej hočemo imeti sovražnike, še naprej hočemo imeti politično emigracijo — čeprav samo sedem ljudi — še naprej hočemo svoje izobčence (!). Demokracija pa ravno tega ne prenese! In tu vloga nove slovenske demokracije nikakor ni povsem jasna. Zakaj mora veljati nekdo, ki je bil sovražnik komunizma, ker odkrito ni mogel prenašati njegove tiranije, zakaj mora take vrste Slovenec veljati za sovražnika v demokraciji? Če se je posameznik v državljanski vojni celo bojeval proti komunističnim hordam — to je bila vojna, tudi komunisti so se veliko bolj krvavo bojevali s svojimi lastnimi ljudmi in jih veliko tisočev pobili, pa še danes veljajo za narodne heroje. Naj veljajo, če to ljudstvo ne moti in če take osebe sprejema. Navsezadnje je prav, da jih sprejema! Kdor pa je nasprotnega mnenja in se je bojeval pri domobrancih, ima zato vsaj enako pravico kot omenjeni „narodni heroji“, da svobodno pove in javno zastopa svoje stališče! Ima tudi pravico, da ga zaradi tega nihče ne preganja, kaj šele da ga razglašajo za sovražnika in mu celo

„ohranja status“ političnega emigranta, v kar ga je pahnila komunistična diktatura.

Slovenija ne bo demokratična, dokler se te dediščine ne bo rešila! In videti je, da se naš narod zelo rad samotrpniči in naravnost uživa v nacionalnem mašohizmu. Za tako „držno“ tezo je nekaj zelo krepkih argumentov. Že po vzpostavitvi demokracije v Sloveniji je prišlo do svetovnega slovenskega kongresa, o katerem so nekdanji oporečniki govorili, da ga ne bo, če en sam politični emigrant ne bo mogel priti na kongres. Sedem jih ni moglo priti, pa je kongres vseeno bil. Veliko je tudi nekdanjih političnih emigrantov, ki vse do lanske pomladi niso mogli v domovino in so prisegali, da ne bodo šli tako dolgo, dokler ne bodo mogli iti prav vsi. Prav je, da zdaj smejo domov, ni pa najbolj moško in dosledno, da so ob tem pozabili, da je še sedem njihovih nekdanjih kolegov, ki morajo še vedno veljati za izobčence.

Letošnji študijski dnevi v Dragi so pokazali, da je Draga še vedno bolj eminentno shajališče vseh Slovencev, kakor je to že uspelo postati svetovnemu slovenskemu kongresu. Res je bila v dneh svetovnega kongresa v Ljubljani vojna, vendar se opazovalec ni mogel znebiti vtisa, da je to „svetovno“ slovenstvo veliko manj svetovno kakor Draga. Potrebno je bilo omeniti Drago zaradi tega, ker je med drugimi nastopi tam predaval tudi jezuitski pater Marko Rupnik, ki je izrekel zelo znamenito misel, da nobena skupnost: verska, politična, narodna... ne more biti uspešna, če ne vključuje tudi zadnjega posameznika. Če se en sam član katerekoli skupnosti počuti izobčen, tudi skupnost ne more polno živeti...

In Slovenci hočemo izobčence! Toda zakaj jih potrebujemo?

In doklej?!

Vinko Levstik
V Gorici, 6. septembra
po telefaksu

Iz govora prof. Tineta Vivoda...

Nad. s 1. str.

barbara, pa je to klic, ki je oblikoval v resnici Evropo, ki je oblikoval vse Slovence. Prav zato, ker smo mu tako kvalitetno sledili, smo postali njen enakopraven del in zato sedaj po pravici zahtevamo svojo državo. Je pa to prav tisto vodilo, zaradi katerega smo v Evropo prišli in v njej ostali tudi v času barbarstva. Začenjamo novo romanje, da se poklonimo Odršeniku in mu kot dar prinesemo svoje delo, svoje napore, svojo poštenost, kar vse bo tudi naša molitev za našo obnovo in slovensko prihodnost.

Kar smo doživeli te dni, pa nam pred obraz in kruto postavlja vprašanje: In kako naprej? Prej smo rekli, da je treba moliti in da je treba delati. A delati je treba organizirano in moliti je treba iskreno. Nova generacija stopa na nove položaje. Nova generacija, hvaležna starejšim, nujno mora stati na ramah starejših generacij. Če danes vidimo dalje, bi lahko rekli, da je zato, ker stojimo na vaših ramah, dragi dedje, drage babice, dragi očetje. Naj bo doprinos v skladu današnjega dne, da bo morda manj bonbonov in manj televizije in morda več govora in časa, da se lahko pogovarjam s seboj, moj sin! Slovenija danes, Slovenija jutri ni nekaj abstraktnega. Slovenija si ti, Slovenija sem jaz. Slovenija je tih razgovor med možem in ženo, med materjo in otrokom. Mladina ima

edinstveno priliko, da se uči ob mlajših starših, ob mlajših dedkih, ob mlajših babicah, kajti nihče ni star, če v srcu ostane mlad. Pesnik pravi: biti mlad je biti mlad v srcu. Leta se kronološko štejejo, mi pa potrebujemo vsake izkušnje, vsak zaklad, zadnji dih vsakega izmed nas. Nihče ne sme zapreti slovenska vrata za seboj. Zapreti srce. Ne! Sedaj pa ima dovolj denarja ali imetja. Ne! Slovenija danes, Slovenija jutri je gospodarstvenik, je profesionalni izobraženec, je delavec, je mati, je sin. Kot je rekel na kongresu Vladimir Pregelj: „Ne pričakujte, da bo Slovenija za nas naredila kaj ali pa ne sprašujte, kaj lahko Slovenija naredi zame. Vprašajte se, kot je rekel John Fitzgerald Kennedy: „Kaj jaz lahko naredim za Slovenijo?“

Vse naše manifestacije na Majskem trgu, vaše manifestacije in vse, kar se je naredilo po celi Argentini, kar se je naredilo po celem svetu, pokaže kaj smo lahko naredili. Nekdo mi je rekel, da smo Slovenci dosegli to, da imajo brooklinske miši na repu prilepljeno slovensko zastavico.

Želim, da se odpirajo vrata večjega medsebojnega povezovanja z Buenos Airesom, Miramarom, kjerkoli živi Slovenec. Kjerkoli sin je Tvoj, tam si Slovenija. To niso samo besede. Pred tednom me je 92-letna gospa, ki je poslušala, ko sem govoril po radiu, takole

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Lahko bi zapisali, da ni več vprašanj, ker so volitve za nami in so odgovori (številke) v rokah. A raje zapišimo, da se začnjenja nova doba, ki odpira vprašanja, morda enako ali še bolj važna kot pa rezultat teh čudnih volitev. Eno je jasno: zmagal je „ta novi“ peronizem, prepričljivo zmagal, bolj kot so si vladni možje sami mislili. Vprašanje je le, kako bodo uporabili to zmago, na kateri mlin bodo napeljali vodo glasov, ki so napolnili volilne skrinjice.

VZHIČENJE IN AGONIJA

Že dolge mesece pred volitvami smo se naveličali trditi, kako važna je za vlado provinca Buenos Aires. Ne le, ker je najbolj ugledna, odločilna za vsako politično akcijo, marveč tudi zaradi števila poslancev, ki jih pošlje v državni parlament. Če se je še pred dvema mesecema vlada tresla ob misli, da bi radikali lahko zmagali, je bilo dovolj nekoliko bistre propagande in dvoje mesecev stabilnosti, da se je usoda odločilno nagnila v prid peronizmu.

Čez 46% procentov, ki jih je prejel podpredsednik in kandidat Duhalde, proti komaj 23% starega radikala Puglieseja zgovorno kaže na željo, naj vlada nadaljuje s sedanjo gospodarsko politiko. Če temu prištejemo še kakih devet odstotkov liberalcev, ki v parlamentu strumno podpirajo gospodarski program, beremo, da večina soglaša z delom vlade.

Nič manj zgovorni so rezultati v ostalih provincah. V Tucumanu so vsi stavili, še do pred kratkim, na zmago bivšega guvernerja za časa vojaškega režima, generala Bussija. Pa ga je enostavno prekosil popevkar „Palito“ Ortega s kaj preprosto kampanjo, v kateri je malo govoril, a po besedilu svojih pesmi rotil k upanju.

V Santa Fe, kjer je spričo peronistične korupcije in lastne uspešnosti uporni radikal Usandizaga prevladoval na vseh anketah, se je Menem obrnil k bivšemu avtomobilskemu dirkaču Reutemanu, ki domala sploh ni govoril, a na konjičku zakona o „lemah“ (vsi glasovi „podkandidatov“ ene stranke gredo končno v prid prvemu kandidatu najbolj voljene stranke) podrl upanje radikalov.

Misiones, Formosa, Entre Ríos, La Pampa, Santa Cruz, so druge province, kjer je peronizem prodril s svojimi kandidati. Rešil se je le Angeloz, radikal, ki bo že tretjič zasedel kórdobsko gubernacijo s prepričljivim 52% (proti 35% peronista De la Sota) in Jorge Sobisch v Neuquenu, na čelu tradicionalne provincijske stranke Movimiento Popular Neuquino.

Poseben primer je Mendoza. Zmagal je peronist Gabrieli pod pokroviteljstvom dosedanega guvernerja Bordona. Bordon je edina protimenemistična osebnost, ki je dosegla uspeh na teh volitvah. Grobo so propadli ostali: skupina osmih, Ubaldini in drugi.

Radikalom je preostala uteha, da so zmagali tudi v prestolnici. Tu se sicer ne voli guvernerja, ne župana, a za državne poslance in za občinski svet so pod načelstvom De la Rua prejeli skoraj 40%. De

nagovorila: „Poglejte, prišla sem vam povedat, da nisem pozabila, da sem Slovenka, nisem pozabila na svoj materin jezik, čeprav ga več ne govorim dobro. Sedaj, ko sem slišala, da imamo Slovenci spet možnost, je v meni nekaj zagorelo. Povejte, da nisem pozabila, da sem Slovenka.“

la Rua je prejel osebno zadoščenje za razočaranje, ko so ga pred dvema leti peronisti in liberalci opeharili za senatorsko mesto, ki bi mu po volitvah in tradiciji pripadlo.

NOVE SMERI, NOVE POTI

Omenili smo propad upornih peronistov. Ubaldini je dokončno pokopal svoj prestiž. Ostane mu klavern povratak na sindikalno polje, a usoda mu ni mila. Skupina osmih je prejela lekcijo: kdor prejaha sredi reke, ga lahko odplavi tok. Očividno je lažje razumeti liberalni peronizem, kot pa levičarski peronizem.

Propadle so povsod sredinske desničarske koalicije, ki so nastopile izven peronističnega okvira. Celo Santiago de Estrada, ki so mu napovedovali lep uspeh vsaj na poslanskih volitvah, je zaenkrat pogorel. A o tem so napovedovale že ankete.

Posebno poglavje pripada bivšemu upornemu polkovniku Aldu Ricu. Dosegel je presenetljivih 10% v obljudeni provinci Buenos Aires. Skrajno nacionalistični vojak, znan izza Malvinske vojne in iz dveh oboroženih uporov proti vladi predsednika Alfonsina, je pobral ogromno količino glasov — v najrevnejših predelih Velikega Buenos Airesa. In kar je najbolj zanimivo: ni jih odtegnil peronizmu, marveč levici. Trockistični MAS je kolosalno propadel prav v trenutku, ko si je vsled vladnega gospodarskega programa in lastne strupene propagande največ obetal. Rico, nova zvezda na argentinskem političnem nebu, je poslal v parlament kar tri poslance in si zagotovil nadaljnjo močno prisotnost v političnem delovanju.

Prvi zaključki po volitvah so enostavni. Vlada ima uglajeno pot za nadaljevanje svojega delovanja zlasti na gospodarskem področju. Strah pred izgubo poslancev je bil prazen, saj jih je prejela kar sedem več kot prej. Številke se lahko še delno spremenijo, a v zbornici 254 poslancev jih ima vlada 119. Če prištejemo 9 liberalcev, ima liberalni program lastno večino.

Radikali bodo zašli v globoko notranje trenje. Alfonsín ima sicer zagotovljen mandat za nadaljnjo dobo, a globoko je spodkopana njegova moralna avtoriteta, ko so dejansko propadli vsi njegovi kandidati. Res je neznanka še v sedmih provincah, ki bodo volile meseca oktobra. A položaj se bistveno v stranki ne bo spremenil.

Levica mora priti do zaključka, da je edino možen skupen, enoten nastop, brez tega nima nobene politične teže. Samoten uspeh so dosegli le v prestolnici, pa še to na listah Socialistične edinosti (demokratski socializem), ki ima kaj malo opraviti s skrajno levico.

Končno ostane vprašanje, kakšen bo odnos vlade do te nepričakovane zmage. „Da se ji ne zgodi kot moji stranki, ki je zapadla nadutosti“, je opozarjal Angeloz, kakor hitro so bile jasne volilne številke. Radikali so res zagrešili greh pijanosti zmagoslavja. Menem, vsaj zaenkrat, kaže nekoliko več prisotnosti duha. Proslava zmage je bila skromna. Ni se vdal tistim, ki so ga porivali „na balkon“. Konec koncev je zmagi pravzaprav odločilno pripomogel gospodarski minister Cavallo in pa Menemovo bistro oko, ki je odkrilo nekaj čudnih a uspešnih kandidatov. Priznati je treba. Mož ima srečo. A istočasno, ko že sanja o ponovni izvolitvi, (seveda po ustavnih spremembah) dobro ve, da je nekaj uspešnih osebnosti, ki že škilijo na isti sedež: Cavallo, Duhalde, Bordón...

Tone Kozlevčar: Štirideset pevskih let

„Sem Ribničan Urban, po celem svetu znan“, je že več kot dvatisočkrat zapel Tone Kozlevčar, ki letos praznuje štirideset pevskih let. Tone bi lahko napisal več knjig z bogatimi življenjskimi izkušnjami. Še danes je skoraj tako aktiven kot prej, ko je sodeloval pri raznih zborih, 27 let pri Slovenskem oktetu, že nekaj let pa pri Ribniškem oktetu. Slednjim so priredili jubilejni koncert v stiskem samostanu. Prostora ni bilo dovolj za vse poslušalce, ki so prišli počastiti bari-tonista, pravega simbola narodne pesmi. Tone je bil zares ganjen, ko je videl toliko prijateljev, bivših pevskih kolegov in občudovalcev, ki so se z njim veselili. On se je z dušo in telesom posvetil svojemu poklicu. Prišel je slaviti v rojstni kraj, od koder je zelo mlad odšel. Doma je bilo 18 otrok. Obljubil je, da bo pomagal Šentvidu pri Stični. Tako je med drugim organiziral znani tabor pevskih zborov. Tudi kot so-list je posnel ploščo narodnih s spremljavo harmonike in citer. „En starček je živel tam v vinskih gorah, tam doli na lepem Dolenjskem“, zveni iz njegovega grla pristno domače, doživeto, ker je sam Dolenjec. Pod Šmarno goro je pogovor s Tonetom trajal dobro uro. Trta je poskrbela, da močno poletno sonce ni ogrelo cvička in tiste, ki so ga uživali.

Če jih imate 77 in požete že 40 let, se pravi, da ste poznno začeli s petjem?

Drži, najprej sem se ukvarjal s športom. Nekaj let sem bil vratar pri nogometnem klubu Mars na Poljanski cesti. Potem pa sem prestopil k Iliriji, kjer sem bil enajst let rokoborec težke kategorije in nekajkrat tudi prvak Dravske banovine. Skladatelj Fran Veturini me je navdušil, da sem se vpisal v srednjo glasbeno šolo. Stopil sem tudi v službo h. Koncertni direkciji in bil tam referent za organizacijo koncertov. Moj direktor Mehkota, bivši tajnik Opere in Glasbene matice, me je priporočil svojemu prijatelju Juliju Bettetu, našemu najboljšemu pedagogu. Pri njem sem bil enajst let. Dal mi je tako podlago, da še danes zdržim dva koncerta in me štima ne matra. Zastonj me je učil.

Vi ste sodelovali pri Slovenskem oktetu od vsega začetka?

Leta 1952 so si naši ljudje v Združenih državah in Kanadi želeli gostovanje pevskega ansambla iz domovine. Fantje na vasi so bili samo štirje in če bi eden zbolel, bi vse propadlo. Zbrali so okoli 35 pevcev iz opere, zborov od vsepovsod. Poklicali so nas na avdicijo ob šestih popoldne in ob enih ponoči smo izbrani peli Pri farni cerkvi. Jaz sem bil pri vseh kombinacijah, povsod sem bil primeren.

Katera je bila najboljša sestava okteta?

Prva tenorja: Gašper Dermota in Janez Lipušček, druga tenorja: Božo Grošelj in Marij Kogoj, prva basa: Roman Petrovčič in jaz, druga basa: Tone Petrovčič in Ivan Šulc. Brata Petrovčiča sta prej sodelovala pri Slovenskem vokalnem kvintetu, ki je snemal plošče v Pragi. Bila sta taka pevca, da bi tudi ponoči prihajala na vaje. Morali bi jima postaviti spomenike še ko sta bila živa, kaj šele sedaj, ko sta že umrla. Po vojni ni bilo v Sloveniji zborovskega petja. Slovenski oktet je začel, drugi pa so se učili po naših ploščah in posnetkih. V Ameriko nismo šli zaradi McCartyjeve pobude, ki je prepovedovala

obisk ansamblov iz komunističnih držav. Naš prvi koncert je bil v tržaški Glasbeni matici. Imeli smo tak uspeh, da smo morali koncert še isti večer ponoviti. Gostovali smo po celi Evropi. Samo na Norveškem smo bili sedemnajstkrat, nešteto krat tudi v Avstriji. Ob 25-letnici smo gostovali na Japonskem, še preje pa na Kitajskem. Na koncert v Tokiju so bili povabljeni vsi poslaniki in vsakemu smo zapeli pesem v rojstnem jeziku. Peli smo skoraj vsem vladarjem sveta in tudi papežu Pavlu VI., ki nas je odlikoval.

Ste šli prostovoljno iz Slovenskega okteta ali ste morali odstopiti?

Ansambel se je malo postaral. Božo Grošelj je nehal, Jože Kores je šel v opero. Neki večer je prišel umetniški vodja Anton Nanut in rekel: „Ta stari stran, če ne, grem pa jaz.“ Rekel sem lahko noč, nihče mi ni odgovoril. Tako me je zbolelo, da ne bom pozabil do groba, ker za oktet nisem samo pel, še več sem delal. Vse koncerte sem organiziral, od obleke do čevljev sem napehtal. Nisem pričakoval takega konca, ne da bi mi rekli: „Tone, na zdravje, moraš nehati.“ Takoj naslednji mesec sem organiziral Ribniški oktet, kjer so sodelovali štirje bivši člani Slovenskega okteta: Jože Kores, Andrej Štrukelj, Dragiša Ognjenovič. Še vedno nastopamo, čeprav smo nekaj članov zamenjali.

Zakaj vas ni bilo v Argentino z Ribniškim oktetom?

Malo pred južnoameriško turnejo smo gostovali v Belgiji. Tam sem zbolel. Kraval sem in zdravniki so ugotovili, da imam tri rane na želodcu. Ko so me operirali, sem imel tako smolo, da so bile v krvi neke bakterije in se mi je vnela hrbtenica. Sedem mesecev sem ležal v bolnišnici, tri pa sem bil na rehabilitaciji v zdravilišču. Sedel sem na vozičku. Sedaj sem se pa toliko popravil, da lahko hodim in nastopam. Zelo težko mi je bilo, ker imam prijatelje in znance v Argentini. Preko vašega časopisa vse lepo pozdravljam, ker tja gotovo ne bom več prišel.

Kaj je pomenil Janez Lipušček za slovensko narodno pesem?

Takega pevca sto let ne bo. Mati narava mu je dala vse. Medtem ko so drugi grgrali čaj in nosili šal, da se niso prehladili, je on lahko cel dan smučal ali balinal, pa se mu zvečer ni nič poznalo. Če pa včasih ni šlo tako, kakor bi moralo, se Janez ni nič sekiral. Dirigentu je rekel: „Bo pa drugič boljše.“ Z Janezom sva se poznala, še predno je postal pevec. Hodila sva skupaj na nogometne tekme in na izlete. Bil je velik bohem. Pel je tako, da je bil ves premočen. Imel pa je tudi svoje muhe. Ko smo imeli z oktetom velike uspehe in morali dodajati pesmi, včasih ni hotel na oder. Rekel je, da je ves moker. Potem pa smo šli v gostilno na večerjo. Če je bila kakšna fajn kelnarica, je pa hotel peti celo noč. Takrat smo pa drugi skočili in mu rekli: „Sedaj pa sam poj.“

Ribniško ste peli najmanj dvatisočkrat...

Ko sem jo pel tisočkrat, so me v Ribnici proglasili za častnega občana. Vsako leto me povabijo na občinski praznik. Sedaj, ko sem jo pel dvatisočkrat, bom prosil, naj mi odredbo podpišejo in štempljajo. Ribnica je povezana s suho

FRANCE ZOREC

PRED 50 LETI

Govor na proslavi za pokojnima gen. Rupnikom in dr. Hacinom

Pisal se je 4. april 1941. Od takrat pa do danes je minilo 50 let. Od 22. julija istega leta se je pa začelo. Kaj se je začelo? Pojavili so se španski borci z rdečo zvezdo, srpom in kladivom. Ali so ti ljudje že 36. leta vedeli, kaj bo pri nas? So vedeli, da bodo Italijani in Nemci ter Madžari zasedli našo zemljo? Borili so se na Španskem, kar naenkrat, pa pod tujimi gesli pri nas. To niso mogli biti rodoljubi. Narodu so za svoje interese skočili v hrbet. Celo zavezniki nacistične Nemčije so bili tisto dobo.

Začeli so pobijati poštene in ugledne ljudi. Stanje je postalo neznosno. Ljudje so se sami začeli boriti proti temu nečloveškemu pojavu. Že organizirana slovenska in sokolska legija v ilegali sta z organizacijo priskočile na pomoč narodu. Nastale so vaše straže. Spontano proti rdečim morilcem. Prišlo je do razpada Italije septembra 43. leta. Groza je prišla do vrha. Napad na Turjak s pomočjo Italijanov, neenak boj v Grčaricah in tisoč mrtvih. Narod obupan. V največji negotovosti je nastopil in prevzel pokroviteljstvo in odgovornost ter med zasedbenimi oblastmi in narodom izposloval znosno razmerje. To je bil general Rupnik.

Stopil je na čelo bivših vaških straž in iz njih napravil močno domobransko vojsko. Njemu ob stran pa se je tedaj postavil in zvesto ter neustrašeno sodeloval dr. Lovro Hacin, šef ljubljanske policije, vse v skladu z mednarodnimi določbami, ki skrbijo za to, da se v zasedenih deželah vzdržuje potreben red in mir. Zaradi svojih revolucionarnih interesov komunisti teh pravic okupiranemu prebivalstvu niso priznali, čeprav so se jih sami posluževali, kadar jim je to prijalo. Kot, na primer, ob svojem času v Vietnamu.

Nikjer se slovenski domobranec ni boril z Nemci proti zavezniškim silam. Ravno obratno. Koliko pilotov so naši rešili, komunisti pa pobili. To je bilo nam dobro znano takrat, lansko leto pa je bilo to potrjeno v slovenskih časopisih.

Kot en mož smo stopili v vrste za generalom Rupnikom. Mi pod slovensko zastavo, oni pa z rdečo zvezdo in z Internacionalo na ustih. Tako ilegala kot legala sta sodelovali skupaj. Nikdar ne bi na naši zemlji zavladali rdeči, če ne bi bili izdani od zapadnih zaveznikov, katerim je večina nas slepo zaupala.

Prepričani smo bili, da je bila na naši strani resnica in pravica. To isto mislim tudi danes. Koliko zaveznikov in sovražnikov pa so v tem času oni že zamenjali. Mi pa tudi če bi hoteli, ne moremo in ne smemo. Resnica je pač vedno ista. In danes, kaj se dogaja. Kdo si upa danes še reči, da smo se takrat borili proti narodnim interesom. V težkih časih, včeraj domobranci pod vodstvom Rupnika. Danes TO: novi domobranci z novim imenom, a z istimi cilji: dom braniti. Kakor včeraj domobranci in njih voditelji,

robo. Po vsem svetu, tudi v Ameriki in Kanadi imajo, če drugega ne, najmanj zobotrebce. Ribničana sem spoznal, ko je prišel v Šentvid pri Stični, moj rojstni kraj. Stal je na stopnicah pred cerkvijo z rešetom v roki. Medtem ko je mama kupovala kuhavnico, sem jaz tistega Ribničana gledal kot boga. Sedaj, ko jaz pojem to pesem, sem tisti Ribničan. Iz srca prodajam to robo. Ribniško sem prvič slišal, ko jo je pel Akademski pevski zbor pod

tako danes TO in njih voditelji, hočejo samo dobro narodu in za narod.

Res je, da se najdejo ljudje, ki v vseh razmerah in v vseh časih skušajo doseči svoje osebne ali strankarske koristi. Tako se zgodi, da izrabijo čisto celo narodovo stisko in njegovih voditeljev za svoje koristilovske namene. Tako se je dogajalo takrat, kot se lahko dogaja danes, tu in tam. Na laži in hinavščini grade, resnici pa se izogibajo in je ne marajo. A čas je mogočen, kakor so bili voditelji tistega časa in tudi našega časa.

Pred vsem svetom se podira in izginja njihova lažna in pogubonosna ideja. Tako bodo šli vsi, ki ne grade na podlagi resnice, v pozabo in nič.

Lik velikih pa bo raste in se čistil v času in zgodovini. Rožman, Rupnik, Hacin, naši domobranci, pa še naš Orehar in še kdo. Bili so veliki možje. Mnogi jim še danes ne priznavajo te veličine. Prekrivajo. A dlje, ko se bodo skrivali, večji bo njihov padec. Veliko jih je še, ki skrivajo rdečo zvezdo v srcu, demokracijo pa nosijo na ustih. Najdejo se taki, ki so zra-stli v senci herojev, pa zdaj dajejo prednost svojemu egu, namesto da bi se z vso energijo posvetili reševanju skupinskih in vsenarodnih problemov.

Tako kot sta to delala nesebično in z velikim pogumom naš general Rupnik in odločni Lovro Hacin. Ta dva sta že našla svetlo in častno mesto v vrstah naših velikih mož.

Zdaj je prišel tudi že tisti čas, ko je treba, da pred narodom upravičijo svoje naslove takojmenovani „narodni heroji“, naj jasno povedo, katere in za katerega so njihove zasluge, ki jim jih slovensko ljudstvo plačuje že 46 let.

Pa ne teži samo ta neupravičeni strošek moralno plat slovenske narodne biti v prvi vrsti, denarno seveda pa celo žrtve njihovih „herojskih“ prizadevanj. Ne, še več! Medtem ko narodi komunistične Sovjetske zveze podirajo spomenike rdečih malikov in hite s prekopom Leninevega trupla, pa naš sedanji slovenski parlament ni zmožen rehabilitirati niti moralno niti pietetno, z označeno njunih grobov, teh dveh velikih proti-komunističnih borcev, ki se jih danes spominjamo. Ne upa si in nima moči, da bi priznal pravno enakopravnost redkim preživelim domobrancem, medtem ko ustavno zagotavlja varstvo pravic preštevilnih udeležencev takojmenovane „narodnoosvobodilne borbe“ in njihovih svojcev. Da ne govorim o povrnitvi ropnega premoženja, katere zakonski osnutek se prelaga v nedogled. Zato se smem danes javno vprašati, ali je primerno začeti in nadaljevati z denarnimi nabirkami v pomoč naši domovini, medtem ko ta še vedno lahko poskrbi samo za rdečo, nam nasprotno stran iz slovenske revolucije.

Zdaj je treba polagati čiste račune; take kot jih od svojih nekdanih gospodovalec že terjajo narodi razpadajoče Sovjetske zveze in ostalih njihovih satelitov.

Ali bo ta zgodovinski prepričal mimo naše domovine? Ne pozabimo tega, kar nam pove modri slovenski rek, da je treba listati po preteklosti, če hočemo prav brati prihodnost.

In ko zdaj, z očmi uprtimi v bodočnost, listamo po naši preteklosti, ostajata pred nami dva velika moža, katerih življenje in žrtev danes slavimo: general Leon Rupnik in dr. Lovro Hacin.

Nad. na 4. str.

DEBATA O DOMOBRANCIH

V Sloveniji je nekaj ljudi, ki se še vedno ne morejo sprijazniti z dejstvom, da je napočil čas, ko je narodna sprava tudi dejansko dosegla vsaj ponekod svoje bistvo. Tako je Svetovni slovenski kongres — na predlog in pobudo delegacije iz Argentine — sprejel kot svoj dokument med drugimi tudi deklaracijo O domobranjih, ki smo jo pred tedni objavili tudi mi, izšla pa je še v zamejstvu ter v Ljubljani v Dnevniku in Družini. Predsednik SSK Bojan Brezigar je nato poslal Družini pismo, kjer nekako zanika vrednost dokumenta, odgovarja pa mu član konference za Mir dr. Tine Velikonja, ki se je tudi aktivno udeležil sprejetja tega dokumenta:

SPREJETI TEKST:

O domobranjih

V skrbi za pomiritev v slovenski družini in spravo v narodnem občestvu, upoštevajoč nujnost, da mora biti vsem Slovincem vrnjena domovina z vsemi pravicami in častmi, Svetovni slovenski kongres verjame, da so slovenski domobranci izhajali iz domoljubnih nagibov, kolikor so se po vesti upirali revuciji, ki je predstavljala prevrat temeljnih osebnih in družbenih vrednot. Verjame, da sta bila njihov nagib in namen legitimna in je torej oznaka narodnega izdajstva krivična.

POJASNILO

Družina št 30, 4. avgusta

V zvezi z objavo izvlečkov dokumenta Svetovnega slovenskega kongresa sporočam, da ne gre za objavo uradnih dokumentov, ker v osrednji pisarni še nismo prejeli zapisnikov vseh komisij in torej nismo mogli preveriti nekaterih ugovorov. Zato doslej ni bila avtorizirana objava nobenega dokumenta razen poslanice mednarodni javnosti, ki je bila sprejeta na plenarnem zasedanju in takoj objavljena. S spoštovanjem

Bojan Brezigar
predsednik Svetovnega
slovenskega kongresa

Pojasnilo

Družina, št. 32, 25. avgusta 1991

G. Bojan Brezigar, predsednik Svetovnega slovenskega kongresa, pojasnjuje, da je Družina 7. julija o izseljenstvu, politični emigraciji in domobranjih objavila samo izvlečke in da

ne gre za objavo uradnih dokumentov kongresa.

Ugovarjam, saj niso bili objavljeni samo izvlečki, ampak končni teksti, pri katerih bi bili morda dovoljeni jezikovni, na noben način pa ne vsebinski popravki.

Žal se je zgodilo tako, da smo imeli 1. Svetovni slovenski kongres brez lastne krivde v nepravem času, zato naglica, predčasen zaključek in pičel medijski odziv, saj so se novinarji, ki so prišli z vseh koncev sveta, da bi spremljali delo kongresa, na lepem znašli sredi vojne in jo izkoristili za slovensko in lastno promocijo.

V resnici pa je bilo v petek, 28. junija, v Cankarjevem domu vroče tudi po sekcijah in komisijah, zlasti v komisiji za dokumente. Uradno smo začeli po 9. uri zjutraj z manjšo zamudo, sprejeli večino resolucij brez zapletov z nebitvenimi popravki, nekaj brez hude krvi zavrnilo, dokler ni prišla okrog poldneva na vrsto resolucija o domobranjih, ki jo je predložila argentinska skupina. Čeprav je bilo besedilo kratko, se je razprava s prekinitvami zavlekla do večera, kar priča o srditem spopadu za vsako besedo, vejico ali piko. Omenil bi samo utrudljivo spreminjanje osrednjega glagola: izjavlja, ceni, ocenjuje, priznava, verjame. Končna izbira je bila kriva za smešno epizodo, ko je predsednik komisije g. Kordić glasoval proti dokumentu s pojasnilom, da kot ateist ne priznava ničesar, kar ima opravka z vero, in si ni dal dopovedati, da je med verjeti in verovati bistvena razlika.

Skratka, končno obliko dokumenta smo spravili skupaj in sprejeli z dvotretjinsko večino šele ob 19. uri zvečer v času, ko je bilo plenarno zasedanje že zdavnaj končano in kongres uradno zaključen.

Brezigar je vidno vznemirjen ves čas od daleč opazoval delo komisije in nam očital, da trmoglavimo v času, ko zunaj bombardirajo slovensko mesto in drviijo tanki proti Ljubljani. Ni pa se odločil, kot smo mu predlagali, da bi prenesel razpravo o predlogu resolucije na plenarno zasedanje.

Iz vsega tega odseva huda zadrega. Menda se Slovenci iz 23 držav nismo zbrali zaradi poslanice mednarodni javnosti ob napadu na Slovenijo, ki je trenutno edini končni dokument, ampak da se temeljito pogovorimo o sožitju vseh Slovencev in sodelovanju ter povezavi Slovenije z zamejskimi in zdomskimi rojaki.

Večina kongresnih dokumentov je splošna in deklarativna narave in le malo obvezujoča. Resolucija o domobranstvu pa je drugačna. Čeprav ima samo 70 besed in je zavita v „verjame in kolikor“, vseeno veliko pove in bo predvsem po njej prišel 1. Svetovni slovenski kongres v zgodovino.

TINE VELIKONJA

Štirideset pevskih let

Nad s 3. str.

vodstvom Franceta Marolta. Prav Marolt je pesem priredil. Nisem spal celo noč.

So bili suhorobarji in lončarji zelo nasprotni?

Brez dvoma. Suhorobarji so delali pozimi, spomladi pa so robo prodajali po drugih državah, medtem ko je redek lončar prišel do Zagreba, ker so bile posode preveč občutljive. Založili so jih z ajdovimi plevami, da se niso pobile. Za veliko noč

pa so se vsi zbrali v gostilni. Vedno so se izzivali, ker so bili eden drugemu zavistni. Suhorobar je bil lep. Prišel je iz Dunaja z novo srajco in novo obleko. Stopil je na mizo in vpil: „Sem Rib'nčan Urban, po celem svetu znan, kaj boste vi lončarji, sirote?“ Lončar pa je vprašal: „Stric, po čim je pas?“ To pa je bilo tako, kot bi rekel „auf biks“. Takrat se je pa začel prepir in večkrat tudi pretep. Prišel je nočni čuvaj in vse razgnal: „Poslušajte, purgarji, ura je deset, ven iz gostilne.“

Janez Vasle - Ljubljana

Zbor Niños y Jóvenes Cantores de Bariloche

V tem članku želimo na kratko pokazati naš bariloški zbor. Ustanovila ga je ga. Lučka Kralj Jermanova in leta 1969 je postal občinski zbor. Do leta 1984 ga je dirigirala ustanoviteljica, dve leti (1985 in 1986) ga je dirigirala ga. Laura Esteves, od tedaj naprej pa Andrej Jan.

Trenutno sestavlja zbor petdeset otrok, petnajst moških glasov in deset otrok v pripravljalni dobi. Vaje so trikrat tedensko, nekatere samo za otroške glasove, druge za moške, in ena vaja za ves zbor. Tako vsak pevec preživi v zboru šest ur tedensko. Seveda jih je še več pred koncerti. Poleg tega več pevcev študira različne instrumente, violino, kitaro, flavto.

Pod vodstvom ge. Lučke Jermanove je zbor dosegel lepe uspehe, naj jih samo nekaj naštejemo: Festival Purcell-Britten, zaključni koncert v „Basílica del Socorro“, ter potovanje po Evropi (Italija, Švica, Nemčija) leta 1982, ko je zbor pel papežu Janezu Pavlu II. v Vatikanu. V tej dobi je zbor izdal tudi pet plošč.

Zbor se predstavi letno najmanj petnajstkrat, največkrat s samostojnim koncertom. Repertoar zbora se deli v tri

različne skupine: za otroške glasove, za moške glasove in za mešane. Pesmi so od treh do dvajsetih glasov. Pesmi se pejejo v originalnem tekstu in vsebujejo vso zborovsko glasbeno literaturo, od gregorijanskega petja in pa do krstnih izvedb. Letos bo zbor krstno izvedel ciklus šestih božičnih pesmi sodobnega argentinskega skladatelja Juana Carlosa Delli Quadrija. Veliko važnosti da polifoniji in iz te dobe veliko prepeva skladbe Jakoba Gallusa.

Najvažnejši koncert je vsakoletna „Navidad Coral“, ki se peje v soboto in nedeljo pred božičem. Letos bo že štirinajdvajseto leto zaporedoma. Na tem koncertu, ki ga poslušata nad tisoč petsto ljudi, peje zbor polifonijo, božične pesmi in pa vokalno-instrumentalna dela. Zmeraj peje zbor tudi slovenska dela. V zadnjih letih je dal važen pomen skladatelju Jakobu Gallusu. Zbor je pel ali peje kar petnajst njegovih del, od štiriglasnih pa do dvajsetglasnih motetov. Letos se bo zbor predstavil v okvirju Slovenske kulturne akcije, katere član je direktor Andrej Jan, v soboto, 28. septembra ob 20.30 uri v Slovenski hiši.

Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije objavlja RAZPIS

za prijavo predlogov za nacionalni kulturni program,
ki se financira na ravni Republike Slovenije, za leto 1992

I.

Predloge kulturnih programov lahko pripravijo ustanove s področja kulture, založniki, republiška društva in druge pravne osebe, ki se ukvarjajo s kulturno dejavnostjo, ter samosvoji kulturni delavci.

Prijavljeni programi bodo osnova za oblikovanje letnega načrta Ministrstva za kulturo, ki se financira iz proračuna Republike Slovenije. Oblikovali ga bodo resorni svetovalci Ministrstva za kulturo z ustreznimi strokovnimi komisijami.

II.

Ustanove s področja kulture, ki so se že doslej financirale iz republiškega proračuna, prijavijo programe, ki jih izvajajo v okviru svoje osnovne dejavnosti. Redna dejavnost ustanov s področja kulture bo v celoti financirana iz republiškega proračuna le tistim ustanovam, katerih ustanovitelj je Republika Slovenija. Ustanove, katerih ustanovitelj ni Republika Slovenija, bodo financirane na osnovi dogovorjenih programov.

III.

Predlogi založnikov, republiških društev, drugih pravnih oseb, ki se ukvarjajo

s kulturno dejavnostjo, ter samostojnih kulturnih delavcev bodo obravnavani v okviru razpisa le, če predložijo tehten in dokumentiran program, ki bo prispeval k uveljavljanju slovenske nacionalne in kulturne identitete doma in po svetu.

Prednost bodo imeli predlogi, ki bodo imeli v finančnem predračunu zagotovljeno najmanj 50% sredstev izven republiškega proračuna.

IV.

Ustanovam s področja kulture bomo posredovali navodila in obrazce za prijavo programov po pošti, ostali pa jih dobijo v pisarni Ministrstva za kulturo, Ljubljana, Cankarjeva 5/III.

V. Predlagatelji kulturnih programov naj predloge pošljejo na naslov: Ministrstvo za kulturo, Ljubljana, Cankarjeva 5/III. Prijave bomo sprejemali do 30/9-1991.

Predlogi, ki bodo prispeli po tem roku, kot tudi predlogi, ki ne bodo dovolj utemeljeni in ne bodo vsebovali vseh zahtevnih dokumentov in podatkov, ne bodo obravnavani.

dr. Andrej Capuder,
minister

Letališča v težavah

Čeprav je letališče Brnik odprto za ves promet, zaenkrat prihajajo in odletavajo tja le letala Adria Airways. Swissair in JAT sta zaenkrat odpovedala polete, ker naj bi zavarovalnica Lloyd zvišala premije (pomotoma naj bi zamešala Slovenijo s Hrvaško Slavonijo). Kljub temu pa prenavljajo letališče: na pristajalno-vzletno stezo so položili novo asfaltno plast, kasneje pa bodo za pet dni zaprli letališče, da prekrijejo stezo s posebno snovjo, ki zaščiti asfalt in poveča trenje. Precej nejasno pa je stanje aeroklubov. Prvič: kljub odprtju mednarodnih letališč je zračni prostor za civilno letalstvo še vedno zaprt; letenje je dovoljeno le nad 6.000 metri (to je za mednarodne polete).

Poveljstvo vojnega letalstva, ki še vedno kontrolira slovenski zračni prostor, je zagrozilo, da bo odločno ukrepalo, če bi športna in kmetijska letala kršila prepoved. Drugič: zagrozili so, da bo JA odnesla vsa tehnična sredstva, ki jih je posodila. To pomeni odvzem osemnajst lahkih letal, pilotskih reševalnih padal za osnovno in nadaljevalno šolanje.

Zaradi dogodkov na Hrvaškem je Adria Airways vse svoje polete v Zagreb preusmerila v ljubljansko letališče Brnik, od tam pa pelje potnike v Zagreb z omnibusi. Zaradi znižanja zanimanja je tudi Adria Airways začasno ukinila svoje polete na poti Ljubljana - Tel Aviv - Ljubljana do 24. oktobra.

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENCİ V ARGENTINI

TRBOVLJE — Podjetje Rudis je podpisalo pogodbo v Maleziji, za gradnjo apartmajev v Kuala Lumpurju. Pričakujejo tudi, da bodo podpisali pogodbo za gradnjo poslovnega centra v glavnem malezijskem mestu.

LJUBLJANA — Več gozdov je v Sloveniji, na škodo izkrčene zemlje. Lansko leto so zabeležili 1.032.108 hektarjev, kar je za 13.534 ha. več kot predlansko leto. Če vzamemo podatke iz zadnje polovice stoletja, so se gozdnate površine povečale kar za četrtnino. Najprej so se za to prizadevali, ko so na kraškem gole površine pogozdovali, potem pa je večanje gozdov posledica večje industrializacije v dolinah in opuščanje obdelovanja težje dostopnih kmetij.

BRNIK — Adria Airways je začela popravljati prerezetane avione. Airbus so odpeljali v Francijo, a je moglo leteti le v višini 3.000 m, ker ni zrakotesno (ni presurizirano). Računajo, da ga bodo v hangarju v Toulousu popravili v enem mesecu. Druga dva dash 7 pa so odpeljali na popravilo v Kanado.

KOPER — Mladih, ki se vdaja mamilom na Koprskem, je vedno več. Milica je tudi opazila, da se je s tem tudi povečalo število vlomov in z njimi povezana agresivnost. Problem je v tem, da lahko sodno preganjajo le prekupevalce, sama posest mamila ni kazniva.

LJUBLJANA — Prešernovih nagrad bo manj. Nov zakon predpisuje, da jih bodo podeljevali za štiri področja ustvarjanja: glasbeno, besedno, gledališko in filmsko ter likovno. Za vsako področje bodo podelili po eno Prešernovo nagrado in eno nagrado Prešernovega sklada. Drugačen je tudi način: zdaj ne bo več javnega razpisa in vmesnega dogovarjanja, pač pa bodo skozi vse leto prijavljali možne kandidate strokovnim komisijam.

LJUBLJANA — Zmajev kažipot je naslov publikacije, v kateri je zbranih na štiristo straneh 3500 naslovov ljubljanskih trgovin in lokalov. Priloženi so tudi telefoni in tudi delovni čas. Med drugim so našteje tekstilne trgovine, z makrobiotsko hrano, nabožnimi predmeti, tehničnim blagom, umetniškimi izdelki, pa tudi objekti za varstvo otrok, ženitno posredovanje, itd. Kažipot je izšel v deset tisoč izvodih, izdajatelj Biotex pa name-rava novo številko pripraviti že januarja 1992.

BOVEC — Letos še ne bo dograjena čistilna naprava v Bovcu, a je kljub temu Soča čistejša, ker so zgradili zbiralnik in združevalni bazen. Zdaj se odplake stekajo na zemljišče, na katerem rastlinje zadržuje nesnago in se voda odteka precej čistejša v potok Gereš. Na zemljišču so posejane posebne botanične vrste, med katerimi prednjači trs, in narava dela to, kar bo kasneje opravljala čistilna naprava.

MARIBOR — Metalna bi mogla zaposlovati kakih tri tisoč delavcev. Problem predstavlja še tisoč odvečnih delavcev, ki jih zaenkrat Metalna ne more preživljati; mogla bi jih zaposliti šele v letih 1992 in kasneje, če jim uspe skleniti pogodbe, za katere se že zdaj potegujejo.

LJUBLJANA — 5,7% je znašala julijska inflacija v Sloveniji (v Jugoslaviji 5,8). V primerjavi z lanskim julijem so drobnoprodajne cene zrasle za 98,6%. Naraslo pa je tudi število brezposelnih v Ljubljani in okolici. Do konca julija je bilo skoraj dvajset tisoč iskalcev zaposlitve. Največ je tistih, ki so končali le osnovno (pet tisoč), poklicno in srednjo šolo.

GROBLJE — Kitarist Baltasar Benítez iz Urugvaja je nastopal na enem izmed koncertov ciklusa Groblje 91 z deli Troila, Piazzole, Albéniza, de Falle in Granadosa.

ŠENTILJ, FERNETIČI, LJUBELJ — Skoraj vsak dan zaplenijo cariniki na slovenskih mejah nekaj orožja. Tihotapiti jih skušajo predvsem potniki iz Jugoslavije. Prenašajo puške (lovske, kalašnikov, malokalibrske), pištole in mnogo raznih nabojev. Odvisno od orožja in količine, jih cariniki prijavijo sodnikom za prekrške ali temeljnemu tožilstvu.

RIBNICA — Neznani leteči predmet so videli nekateri vaščani iz Globel. Ne navadno močan pisk je spremljal neznano plovilo, ki je lebdelo, potem pa se je premikalo v višini kakih 50 metrov in z žarometi osvetljevalo vso okolico.

LJUBLJANA — Kmečki turizem naj bi imel nadvse optimistično prihodnost, pravijo pri agenciji Vas. Vas je zadruga, ki ponuja predvsem ležišča na turističnih kmetijah in ima že nekaj sklenjenih pogodb z zahodnoevropskimi partnerji, ki jih zanima posredovati klientom neokrnjeno naravo, nemnožičnost in domačnost.

JESENICE — Jeseniška železarna je v letošnjem prvem polletju prodala sto tisoč ton izdelkov, kar predstavlja kar 60 odstotkov manj kot druga leta. To zmanjšanje je posledica nekaj srbke blokade slovenskih izdelkov, še več pa zaradi tega, ker se je zaradi manjše slovenske porabe zmanjšala tudi domača prodaja.

LJUBLJANA — Ponarejeni stodolarovski bankovci so se pojavili na raznih krajih. Slutijo, da je na slovenskem območju na delu skupina ljudi, ki organizirano razpečava slab denar, predvsem v novogoriškem casinu.

BROSELJ, Belgija — Črni baron, znamka Pivovarne Union, je na mednarodnem ocenjevanju piva prejel veliko zlato medaljo kot najboljšo evropsko črno pivo. Poleg njega pa sta izdelka Union pils original in Union brez alkohola prejela vsaka zlato medaljo. Pri ocenitvi je sodelovalo 96 pivovarn z 175 izdelki.

PIRAN — Morje cveti kot še nikdar. Sluzasti oblaki alg so prepredli skoraj ves severni Jadran tudi do 12-14 metrov. Poleg turistične škode bo verjetno povročil škodo v morskih sadežih, saj bodo alge začele gniti in s tem porabljati kisik na škodo drugih živih bitij.

LJUBLJANA — Rdeči križ Slovenije je poslal RK Hrvaške humanitarno pomoč v zdravilih in sanitetnemu materialu za hitro pomoč ranjencem. Vrednost je 300 tisoč dinarjev, medtem ko v Sloveniji poteka krvoavalna akcija po predvidenih planih.

LJUBLJANA — 70 novih štipendij za zelo dobre študente se razpisali na obeh slovenskih univerzah. Potegujejo se študentje z nadpovprečnimi rezultati, ki so že vsaj 2 leti na univerzi v Mariboru ali Ljubljani.

ZSMŽ

V socialni sklad ZSMŽ so darovali ga. Mira Ecker v spomin ga. Pavle Zupan ▲ 500.000; N. N. ▲ 300.000; družina Rožanec v spomin g. Matija Winter ▲ 200.000; ga. Vida Pavlovčič ▲ 500.000; ga. N. N. ▲ 500.000; družina Toneta Trudna v spomin Rodetovi mami ▲ 500.000.

Vsem lepa hvala!

Osebne novice

Rojstvo: V torek, 3. septembra, se je v Castelarju rodila **Marija Pavla Stariha**, hčerka dr. Miha in ge. Jelice roj. Fajdiga. Čestitamo!

MIRAMAR

Majhna skupina Slovencev je po okli-cu samostojnosti Slovenije tudi po svojih močeh to novico in splošno slovensko situacijo razširila med svojim okoljem, predvsem po radiu, televiziji in časopisih.

27. julija je inž. Jernej Dobovšek, podpredsednik Zedinjene Slovenije, pripravil za vse Slovence v Miramaru informativno predavanje, nato pa so 29. julija razložili slovenske probleme po Radio LS 30 - Radio Miramar. Isti dan je izšel članek o Sloveniji v časopisu Crónica, na lokalni televizijski oddaji TV Miramar pa sta bila posvečena dva bloka med novicami slovenskemu vprašanju.

SLOVENCİ NA PRIMORSKEM

Slovenska skupnost o hudi krizi v tržaški občini in pokrajini

Tržaška občina in pokrajina sta že dobri dve leti v popolnem razsulu. Koalicijske stranke sploh ne morejo najti sporazuma za uresničevanje programa, ki je že tako zelo šibak. Vrstijo se krize v koaliciji z dolgotrajnimi pogajanjmi, ki prinašajo le nove probleme. Po preosnovi na občini, ki pa ni prinesla sloge, se kriza nadaljuje na pokrajini, kjer koalicija sploh ne razpolaga z večino. Prišlo je namreč do hudega spora med krščanskimi demokrati in socialističnim predsednikom.

Slovenska skupnost je od vsega začetka v opoziciji. Brezpredmetnih pogajanj v večini se je udeleževala vse do junija, vendar pa ne namerava vstopiti v pokrajinski odbor brez programskega dogovora tudi na občinski ravni, ki naj upošteva potrebe in zahteve manjšine, še zlati v zvezi s statutom v obeh upravah. Obenem Ssk zahteva tudi jamstva resnosti celotnega programa, kar pa vodstva uprav in tajniki strank koalicije, vsaj po dosedanjih izkušnjah sodeč, ne morejo zagotoviti. S tem pa neodgovorno zapravljajo izredne možnosti, ki jih ima Trst v novem evropskem okviru.

Deželni svetovalec Slovenske skupnosti Bojan Brezigar je označil trenutno politično dogajanje za zelo zaskrbljujoče. Večina ne obstaja več in to bi morale stranke že pred časom upoštevati. Trst pa potrebuje stabilno upravo, še posebno v tem trenutku gospodarske krize, ki so jo zaostriili dogodki v Sloveniji in na Hrvaškem, pa tudi zaradi dodatnih težav, kot je na primer predlog Evropske gospodarske skupnosti za brezcarinski center off-shore. V tem kaosu, zaključuje Brezigar, pa žal ni prišlo niti do potrditve edinega slovenskega predstavnika v upravi Tržaške hranilnice in to prav sedaj, ko želi ta kreditni zavod razširiti svojo dejavnost tudi v Sloveniji.

Naslednji dan, 30. julija, so v oddaji „Nuestros temas“ v Miramar TV bili posvečeni 4 bloki zadnjim novicam iz Slovenije. Posebej pa so Slovenci iz Miramara ta dan informirali tamkajšnjega župana dr. Enriqueja Honoresa, ki se je zanimal za dogodke v Sloveniji, saj v Miramaru živi stalno ali na počitnicah veliko naših rojakov in so tam zelo poznani.

31. julija pa so se vrstili pogovori s Slovenci na radiu Emisora Atlántica v programu „Ahora y siempre“, kjer so jim posvetili četrt ure. Časopis La Capital iz Mar del Plate jim je isti dan posvetil daljši članek, ravno tako pa TV C 8, Mar del Plata, v „Noticias al mediodía“.

1. avgusta se je Emisora Atlántica v Mar del Plati v oddaji „Copetín entre amigos“ pogovarjala o naših temah z nekaterimi rojaki iz Miramara, pa tudi so bili povabljeni na razgovor s krajevnim župnikom Hugom Segovio.

Med najbolj aktivnimi Slovenci, ki so posredovali novice javnim občilom, oziroma se pogovarjali na oddajah, so bili poleg podpredsednika ZS inž. Jerneja Dobovška in njegove soproge Jane, so bili še Marko Japelj, Maks Dimnik, Jure Mihelič in Lojze Trpin.

Deželna Slovenska skupnost o novem zakonu

„Novi deželni zakon, ki uresničuje določila 14. člena vsedržavnega zakona o obmejnih področjih glede finančnih prispevkov za kulturne in umetniške potrebe Slovenije v Italiji, je izredno pomemben prispevek k ohranjanju in krepitvi predolgo zanemarjenih in zapostavljenih izrazov slovenske kulturne in prosvetne prisotnosti v Furlaniji - Julijski krajini,“ piše v tiskovnem poročilu, ki ga je deželno tajništvo Slovenske skupnosti izdalo takoj po odobritvi zakona. Deželna Ssk pa k temu pristavlja, da ta ukrep le delno nadomešča trajnejše oblike zaščitnih določil, zato je nujno, da parlament čimprej oblikuje in odobri pravičen zaščitni zakon. Na deželni in krajevni ravni pa stranka pričakuje doslednost tudi glede ukrepov za razvoj Krasa in zavarovanje slovenskih interesov pri sprejemanju pokrajinskih in občinskih statutarov.

Besedilo bi se dalo v več točkah dopolniti in izboljšati, piše še v tiskovnem poročilu, a zavlačevanje je bilo že dovolj in je bilo zaradi tega treba zakon sprejeti pred poletnim premorom deželnega sveta. „Zahvala za zakon gre vsem, ki so si prizadevali za vključitev postavke za slovensko manjšino v državni proračun in nato v zakon za obmejna področja. Nedvomno zaslugo za hitro odobritev besedila pa imata poročevalec, svetovalec Ssk Bojan Brezigar, in pa predsednik deželnega odbora Adriano Biasutti s sodelavci.“

Deželno tajništvo Slovenske skupnosti še poudarja, da je velikega političnega pomena podpora, ki je bo deležno zasebno šolsko središče v Špetru, saj to pomeni neposredno priznanje obstoja slovenske manjšine v videmski pokrajini. Tiskovna nota Ssk zaključuje z mislijo, da morajo biti naše osrednje kulturne ustanove izraz celotne zamejske skupnosti in njene pluralistične podobe.

Novi list, 8. avgusta

MALI OGLASI

Angleščina - učni skupini od 7. do 9. let in od 9. do 12. let. Mila Hribar - Tel.: 651-5354

METKA - L. in F. Švigelj - Otroške obleke - Izbira in tovarniške cene - F. Alcorta 2754 - San Justo (Barrio San Nicolás) - Tel. 441-7496

Splošna pomoč in nasveti o industrijski higieni in varnosti; Tel: 659-3574; **Viktor Fekonja**

PSIHOANALIZA

Psihoanalitični konzultorij; lic. psih. Marko Mustar; Santa Fé 3228, 3º „M“ - Capital - Tel: 83-7347 in 71-3546.

ELEKTRONIKA

Električni material za industrijo in dom. **Elektro Ader** - Franci Jarc. Av. Ader 3295 - Munro; Tel.: 766-8947 / 762-1947

Varnostni elektronski sistemi (alarmi) za hiše - tovarne - avtomobile.

Inž. Janez M. Petkovšek, Amianot 9969 - Tel.: 769-1791 - Loma Hermosa

Kadar se o računalnikih (komputerjih) govori, **inž. Janez Kocmur** vam poskrbi. Tel.: 651-7459 - Brandsen 2167 - San Justo.

SERVIS

Dolenc Lojze - popravila barvne TV, video-kaset, radio snemalcev, kaset in avdio - Cerviño 3942 - San Justo - Tel.: 651-2176.

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantacije - integrirani; sreda in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadst. „B“ - San Martin - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Potovanja, skupinske ekskurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni **Marjeta Senk** - Tel.: 762-2840.

Turizem Bled - Najugodnejše cene za polet z avionom in turizem po svetu - Tel. 628-9504

ARHITEKTI

Arhitektka Ana Marija Sovič - Načrti in vodstvo novih zidanj, popravil, dekoracija in načrti za opremo - Rodríguez Peña 336, P. 6º ofc. 64. T. E. 45-2623 in 651-4206.

ADVOKATI

dr. Vital Ašič - odvetnik - ponedeljek, sreda, petek od 17 do 19 - Don Bosco 168 - San Isidro - Tel.: 743-5985.

dr. Franc Knave - odvetnik - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadst. „E“ - Capital - Tel.: 45-0320 in 46-7991

dr. Mariano Radonič, odvetnik, od ponedeljka do petka o 17 do 20 ure, Mar del Plata in okolica. Olavarría 2555, Mar del Plata (7600) Tel.: (023) 51-0180/0177

SANITARNE NAPRAVE

Sanitarne in plinske naprave - privatne - trgovske - industrijske - odobritev načrtov - Andrej Marolt - Avellaneda 216 - San Miguel - Tel.: 664-1656.

ZA DOM

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón.

REDECORA - celotna oprema stanovanj: blago za naslanjače, odeje, zavese, tapete, preproge - Bolívar 224 - Ramos Mejía - Tel.: 654-0352.

Alpe Hogar - Stane Mehle - vse za vaš dom - L. Vernet 4225 - (1826) Rem. de Escalada - Tel.: 248-4021.

Garden Pools - konstrukcije bazenov - filtri - avtomatično zalivanje - Andrej Marolt - Pte. Illia (Ruta 8) Nº 3113 - (1663) San Miguel - Tel.: 664-1656.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda - Sarmiento 385 - 1. nadst., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA - Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA - Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA - PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - Monte 1851 - Uraduje od sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

SLOGA - PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

Cena največ štirih vrstic ★ 18.000,- za enkratno objavo, za vsak mesec - 4 številke - ★ 55.000,-

MIRKO VASLE

SLOVENCİ IN ŠPORT

KOŠARKA

Ljubljanska Smelt Olimpija se je uvrstila na sedmo mesto v 1. ZKL pri moških. Odigrala je 22 tekem, od katerih jih je deset dobila, ostalih dvanajst pa izgubila. Kot se to večkrat dogaja, je v zadnjih kolih doživela porazna sojenja. Posebno v Ljubljani v predzadnjem kolu, ko je igrala proti Bosni, kateri je šlo za obstoj v ligi, sta sodnika povsem enostransko sodila, a kljub vsemu je Smelt Olimpija dobila z eno točko razlike. Zanimivo je dejstvo, da je eden od sodnikov že prej s svojim pristranskim sojenjem poslal Ljubljancane v prvo B ligo. Po zelo slabem začetku, kjer so vsi že mislili na izgubo kategorije, se je S. Olimpija, seveda z zamenjavo trenerja, popravila tako, da je končno ostala sedma. Vse kaže, da bo prihodnja sezona za Olimpijo zelo težka, kajti nameravata zapustiti olimpijske vrste Jure Zdovc ter Cvrčič. Nastopala bo Olimpija z zelo pomlajeno ekipo. Prvak je Pop 84 iz Splita. V prvi B ligi sta se komaj rešila izstopa Maribor ter Postojna, Triglav iz Kranja pa je odpadel.

Pri ženskah v 1. A ZKL je Ježica izgubila s Crveno zvezdo v polfinalah. Potem, ko so zmagale v Beogradu, so izgubile v Ljubljani, odlično tretjo tekmo pa so izgubile v Beogradu. Vsekakor so igrale Ljubljankanke nad vsem pričakovanjem.

V 1. B ligi sta končali Apis iz Celja ter Kozmetika Afro iz Rogaške Slatine na prvi polovici lestvice.

NOGOMET

V prvi ZNL se ljubljanska Olimpija dobro bori. Posebno ko je v Tuzli premagala Slobodo, potem pa še v Titogradu Budućnost, to po streljanju enajstmetrovk. Čeprav je potem nesrečno izgubila v Ljubljani proti Veležu iz

Mostarja. Olimpija je zaenkrat na šestem mestu. Igrala je 31 tekem, dobila jih je 13, 3 izenačila, 15 pa izgubila. Zabila je 37 golov, dobila pa jih je 52. Letos ima Olimpija zelo slabo obrambo, samo Spartak, ki je zadnji, je dobil nekaj golov več. Vodi z veliko premočjo Crvena zvezda. V medrepubliški ligi so vse tri slovenske ekipe na sredini lestvice. Koper ter Maribor Branik imata po 23 točk, Izola pa jih ima 22. Vodita Zadar ter Jugokeramika. V slovenski ligi vodi Slovan.

OBVESTILA

SOBOTA, 14. septembra:

Redni pouk Slovenskega srednješolskega tečaja v Slovenski hiši ob 15. uri.

V Slovenskem domu v San Martinu večerja z mini-tombolo ob 20. uri.

Visokošolski tečaj v Slovenski hiši ob 15.30.

V Slovenskem domu v Carapachayu ob 20. uri veseloigra „Trije vaši svetniki“.

NEDELJA, 15. septembra:

Obletnica Slomškovega doma ob 30-letnici blagoslovitve. Celodnevna prireditev.

SREDA, 18. septembra:

Seja medorganizacijskega sveta v Slomškovem domu ob 20.

ČETRTEK, 19. septembra:

Sestanek Lige žena-mati v San Martinu ob 18.30.

SOBOTA, 21. septembra:

Slomškova proslava osnovnošolskih otrok v Slovenski hiši ob 9.30.

Kulturni večer SKA: prof. France Bergant - Nastanek in narava evangelijev; Slovenska hiša ob 20.

NEDELJA, 22. septembra:

V San Justu 30. Mladinski dan

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE

Director: Valentín B. Debeljak

Propietario: Eslovenia Unida

Redacción y Administración:

RAMON L. FALCON 4158

(1407) BUENOS AIRES

ARGENTINA

Teléfono y Telefax: (54-1) 69-9503

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,

Gregor Batagelj

Correo Argentino Central (B)	FRANQUEO PAGADO Concesión Nº 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión Nº 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije:

za Argentino ★ 360.000; pri pošiljanju po pošti pa ★ 400.000; ZDA in Kanada pri pošiljanju z letalsko pošto 100 USA dol.; obmejne države Argentine 90 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; ZDA, Kanada in Evropa za pošiljanje z navadno pošto 75 USA dol.

V Evropi lahko kupite Svobodno Slovenijo:
v Trstu: Knjigarna Fortunato, Vía Paganini 2;
v Celovcu: knjigarna Mohorjeve družbe, Viktringer 26.

Stavljene: MALIVILKO

Talleres Gráficos "VILKO" S.R.L.,
Estados Unidos 425

(1101) Buenos Aires - Tel.: 362-7215/1346

PETEK, 27. septembra:

Predstavitev Slovencev v Instituto Nacional de Antropología - 3 de Febrero 1378, Capital - ob 20.

SOBOTA, 28. septembra:

Redni pouk Slovenskega srednješolskega tečaja v Slovenski hiši ob 15. uri.

V Slovenski hiši koncert zbora „Niños y Jóvenes Cantores de Bariloche“. Dirigent: Andrej Jan.

SREDA, 2. oktobra:

Sestanek ZSMŽ: Razgovor ob čaju z go. Miro Eckerjevo, ob 17.

Slovenska kulturna akcija

11. kulturni večer

prof. France Bergant:

Nastanek in narava evangelijev

Mala dvorana Slovenske hiše, v soboto, 21. septembra ob 20.

28. septembra v Slovenski hiši koncert zbora

Niños y Jóvenes Cantores de Bariloche

Dirigent: Andrej Jan

SDO

SFZ

NAŠ DOM SAN JUSTO

bo v nedeljo, 22. septembra 1991, praznoval svoj

30. MLADINSKI DAN

Pričeli ga bomo s sv. mašo ob 8. uri,
nato bodo tekme v odbojki ob 9.30 uri,
popoldne ob 18.30 uri pa kulturni program.

Na ples nismo pozabili...
vrteli se bomo ob zvokih ROCK & POLKA

PRIDI, TE PRIČAKUJEMO!
Tudi ob slabem vremenu.

SLOMŠKOV DOM VABI

V nedeljo,
15. septembra
praznuje Slomškov dom
svoj 30 letni jubilej.
Spored: Ob 10.45:
dviganje zastav; ob 11.
slovesna sv. maša za žive
in umrle člane.
Sledi kosilo - za vse ki so
se predhodno prijavili!

Popoldne ob 16. uri:

Kulturni program s
sodelovanjem SPZ
Gallusa, nato prosta
zabava. Sodeluje:
Slovenski
inštrumentalni
ansambel.

Vsi rojaki lepo vabljeni!

